

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXXVIII.

Vydána dne 30. července 1919.

Obsah: (Čís. 421.—431.) 421. Zákon, kterým se mění obecní statek v kmenové obecní jmění. — 422. Zákon, jímž se zakazuje káceti dříví v obecních lesích. — 423. Zákon, jímž opravuje se § 7 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 214 Sb. z. a n., o sloučení sousedních obcí s Olomoucem. — 424. Nařízení o zřízení a správě „Státního podpůrného fondu československých invalidů“. — 425. Nařízení, jímž doplňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. února 1919, č. 91 Sb. z. a n., o dopravě semena, podsevků a odpadků červeného jetele ve vnitrozemí. — 426. Nařízení o zřízení Československé komise pro hospodaření ovocem a zeleninou při ministerstvu pro zásobování lidu. — 427. Nařízení o zřízení lázeňské rady. — 428. Nařízení o obchodu ranými brambory. — 429. Nařízení o titulu konceptních praktikantů v politické službě. — 430. Zákon o veřejných knihovnách obecních. — 431. Zákon o zřízení ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správní v Československé republice.

Čís. 421.

Zákon ze dne 17. července 1919,

kterým se mění obecní statek v kmenové obecní jmění.

Usnesením Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Nemovitostí, jež jsou obecním (měštanským) statkem podle ustanovení obecních zřízení, prohlašují se za kmenové obecní (osadní) jmění.

§ 2.

Práva podílníkův, užívati nemovitostí obecního statku, zanikají bez náhrady, pokud v §§ 3 a 4 není jinak nařízeno.

Zároveň zanikají veškeré povinnosti, jež postihují podílníky jako úplata za užívání obecního statku, vyjímajíc ty, které připadají na poslední dvě léta ode dne 1. září 1919 zpět počítajíc. Povinnosti ty nutno splniti v obvyklém způsobu a rozsahu nejdéle do konce roku 1919.

§ 3.

Obec je povinna podílniku, který sám užívá určité nemovitosti obecního statku, jako roli, luk neb rašelinišť, propachtovati tuto nemovitost na dobu 9 let, počínajíc dnem 1. října 1919, jestliže podílník nejdéle do 15. září 1919 oznámí obci, že činí nárok na pacht nemovitosti té od obce za pachtovné, v zákoně stanovené, a že ponese ze svého veškeré daně a veřejné dávky, na nemovitost tu připadající.

Podílník může hlásiti se o pacht i na kratší dobu.

Podílníkům, kteří jsou vlastníky více než 8 hektarů orné půdy a luk, nárok na pacht nepřisluší. Na přebytky menší 1 hektaru se nehledí.

Sklizeň z roku 1919 náleží dosavadním uživatelům.

Roční pachtovné za 1 ha činí:

1. při rolích:

jsou-li zařaděna do I. až III. třídy bonitní , K 150—;
jsou-li zařaděna do IV. a vyšší třídy bonitní , K 90—;

2. při lukách:

jsou-li zařaděny do I. až III. třídy bonitní , K 225—;
jsou-li zařaděny do IV. a vyšší třídy bonitní , K 150—;

3. při rašeliništích K 150—.

Po třech letech snižuje se pachtovné o jednu třetinu. Pro plošnou výměru nemovitostí jsou při stanovení výše pachtovného směrodatny údaje evidence katastru daně pozemkové.

Pachtované pozemky není dovoleno dáti v podpacht odděleně od vlastní usedlosti pachtýřovy. Překročení tohoto zákazu má v zápětí zrušení pachtu.

Kde podle platného obyčeje náleželo společně všem anebo některým majetníkům dobytka v obci pásati na lukách po sklizni sena neb otavy, zůstává tato zvyklost pro dobu pachtu nedotčena.

§ 4.

Podílníkům, kteří dosud mají nárok na braní stavebního nebo palivového dříví z pasek lesa

obecního statku, přísluší po dobu 6 let počínaje dnem 1. ledna 1920 polovice peněžitého výtěžku tohoto lesa po odečtení veřejných dávek a potřebných nákladů na řádné hospodaření, udržování a správu lesa, v dotčeném roce skutečně učiněných. Polovice ta rozdělí se mezi podílníky podle poměru, v jakém bylo naposled mezi ně rozdělováno stavební nebo palivové dříví z pasek obecního statku lesního.

Peníz, připadající na jednoho podílníka, nesmí přesahovati 2000 K ročně. Peníz, převyšující tuto částku, plyne do pokladny obecní.

Dohodne-li se obec aspoň se dvěma třetinami podílníkův o odbytném za nároky, v předcházejících odstavcích uvedené, podle posudku odborného lesního znalce, a schválí-li toto ujednání dohlédací úřad, jsou povinni též ostatní podílníci přimouti odbytné stanovené podle stejných zásad.

§ 5.

Práva užívací nebo požívací, podle ustanovení obecních zřízení na nemovitostech obecního statku v pozemkových knihách zapsaná, buďtež na návrh obce nebo dohlédacího úřadu v pozemkové knize vymazána.

§ 6.

Převody nemovitostí obecního statku do vlastnictví podílníků, které byly vykonány podle smluv a právních jednání, uzavřených po 1. srpnu 1914, prohlásí knihovní soud na návrh obce nebo dozorcího úřadu v řízení nesporném za bezúčinné, nehledíc na to, zda nemovitosti ty jsou v držení původního nabyvatele, nebo jiných osob. Návrh jest účinný nejdéle do konce roku 1920.

Byl-li nárok soudem uznán, jest obec povinna do tří měsícův ode dne, kdy usnesení nabylo právní moci, složit u soudu pro nynějšího vlastníka kupní cenu, kterou za dotčenou část obecního statku skutečně obdržela. Tato náhrada vstupuje co do práv a závazků vzniklých po 1. srpnu 1914 na dotčených pozemcích na jejich místo.

Svolí-li oprávnění, vydá soud složenou náhradu vlastníkovi, jinak rozvrhne ji podle zásad, stanovených v řízení exekučním pro rozvrh nejvyššího podání za nemovitosti.

Jakmile náhrada bude složena, vloží soud právo vlastnické obci a vymaže závady vzniklé po 1. srpnu 1914 z moci úřední.

§ 7.

Stal-li se převod nemovitostí obecního statku do vlastnictví podílníků podle rozsudků, vydaných po 1. srpnu 1914, pro zmeškání neb uznání, budiž na žalobu obce obnoveno řízení, aniž je potřebí podmínek § 530 c. ř. s. Tuto žalobu podati jest nejdéle do konce roku 1920. Bude-li v tomto řízení původní žaloba zamítnuta, obnoví soud z moci

úřední stav, jaký byl v době sporného převodu, i proti těm, kdo později nabyli knihovních práv.

§ 8.

Pokud se v zákoně mluví o podílnících, rozumějí se tím osoby, jež jsou podle ustanovení obecních zřízení oprávněny užívatí obecního statku, ať společně nebo jednotlivě co do určitých částí.

§ 9.

Obec prodává každoročně užitky obecních lesů veřejnou dražbou především pro spotřebu svých obyvatelů.

Obec může dovoliti sbíratí chrástí v obecních lesích podle zvláštního řádu, který vydá.

O užívání obecních pastvin vydá obec se schválením nadřízeného samosprávného úřadu zvláštní pastervní řád, kterým umožněno budiž všem obyvatelům obce pásiti dobytek a husy na obecních pastvinách.

Přeměna obecních pastvin na jinou kulturu jest dovolena jen, schválí-li to nadřízený úřad samosprávný.

Role a luka obecní buďtež pronajímána především uchazečům nemajetným a těm, kteří toho z důvodů hospodářských potřebují.

§ 10.

Ustanovení tohoto zákona o obcích platí také o osadách.

Zákon nevztahuje se na Slovensko.

§ 11.

Zákon tento působí ode dne, kdy byl vyhlášen.

Provéstí jej ukládá se ministrům vnitra, spravedlnosti a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Čís. 422.

Zákon ze dne 17. července 1919,

jmž se zakazuje káceti dříví v obecních lesích.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Zakazuje se káceti dříví v lesích, jež v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, jsou kmenovým